

Obsah

Vovedenie	4
------------------------	----------

I. týždeň Adventu

Pondelok, 4. december 2023 – Postavme Ježišovi maštaľku	6
Utorok, 5. december 2023 – Žiť podľa evanjelia	8
Streda, 6. december 2023 – Spoločenstvo	10
Štvrtok, 7. december 2023 – Výlet do Ríma	12
Piatok, 8. december 2023 – Panna Mária Anjelská	14
Sobota, 9. december 2023 – Kázeň k vtákom	16

II. týždeň Adventu

Pondelok, 11. december 2023 – Zázraky	18
Utorok, 12. december 2023 – Ovečka	20
Streda, 13. december 2023 – Vlk	22
Štvrtok, 14. december 2023 – Červíček	24
Piatok, 15. december 2023 – Listy a napomenutia	26
Sobota, 16. december 2023 – Ohnivý voz	28

III. týždeň Adventu

Pondelok, 18. december 2023 – Sultán	30
Utorok, 19. december 2023 – Rím, relikvie jasli	32
Streda, 20. december 2023 – Maštaľka	34
Štvrtok, 21. december 2023 – Eucharistický Kristus	36
Piatok, 22. december 2023 – Pieseň brata slnka	38
Sobota, 23. december 2023 – Táto stavba nekončí	40

Rorátna pieseň	43
-----------------------------	-----------

Staviteľ sv. František – jasličky v srdci

Pred osemsto rokmi, v decembri 1223, postavil svätý František prvé jasličky v histórii. Postavil ich v malom talianskom mestečku Greccio. V divokej krajine Monte Lacerone, kde sa Greccio nachádza, chcel František „oživiť spomienku dieťaťa, ktoré sa narodilo v Betleheme; uvidieť natoľko, nakoľko je to len možné mojimi telesnými očami; to nepohodlie jeho detských potrieb; to, ako ležal v jaslách a to, ako v blízkosti vola a osla, čo stáli pri ňom, bol položený na posteľ zo sena. Jeho verný priateľ hneď išiel pripraviť všetko, o čo ho svätec požiadal. 25. decembra prišli do Greccia bratia z rôznych končín, spolu s ľuďmi z miestnych usadlostí, ktorí doniesli kvety a fakle na osvetlenie tej svätej noci. Keď dorazil František, našiel jasle naplnené senom, vola a osla. Všetci, čo tam boli, zažili novú a neopísateľnú radosť v priebehu vianočného výjavu. Kňaz potom slávnostne celebroid Eucharistiou nad jaslami a poukázal tak na spojenie medzi vtelením Božieho Syna a Eucharistiou. V Grecciu neboli žiadne sochy; scénu betlehenských jaslí spolu inscenovali a prežili všetci, čo tam boli. Takto sa začala naša tradícia: so všetkými, ktorí sa zišli okolo jaskyne, v bezprostrednom spojení pôvodnej udalosti a tých, čo mali účasť na jej tajomstve,“ – pripomína pápež František význam a hodnotu jaslí v apoštolskom liste Admirabile signum.

Na udalosti, ktoré sa odohrali pred 800 rokmi v Grecciu, nadväzujú materiály určené na tohtoročnú adventnú prípravu, na tohtoročné roráty. Počas kázní bude predstavená postava staviteľa Pánových jaslí svätého Františka a najvýznamnejšie epizódy z jeho života. Deti spolu so svätým Chudáčikom z Assisi budú počas Adventu stavať jasličky pre Ježiša. Budú ich stavať vo svojich srdciach. Rady a pokyny svätého Františka využijú tak, ako robotníci pri stavbe budovy využívajú návrh vytvorený architektom.

„Betlehenské jasle sú ako živé evanjelium vystupujúce zo strán Svätého písma. Keď kontemplujeme vianočný príbeh, sme pozvaní vydať sa na duchovnú púť, priťahovaní pokorou Boha, ktorý sa stal človekom, aby sa stretol s každým mužom a ženou. Prichádzame na to, že jeho láska k nám je taká veľká, že sa stal jedným z nás, aby sme sa my mohli zjednotiť s ním,“ – napísal pápež František v spomínanom liste.

ÚVOD

POKOJ A DOBRO!

Toto je želanie, ktoré vyslovujú františkáni pri stretnutí. Svoj pôvod má v živote sv. Františka z Assisi, ktorý sa usiloval vo svojom živote prinášať pokoj a konať dobro. Je to účinný liek proti šíreniu nenávisťi vo svete a na riešenie konfliktov. Dajme si do prichádzajúcich dní Adventného obdobia predsavzatie ponúkať druhým pokoj a dobro.

V tomto roku si pripomíname 800 rokov od prvého "živého" Betlehema v talianskom mestečku Greccio. V roku 1223 chcel sv. František oživiť konkrétnym spôsobom spomienku dieťaťa, ktoré sa narodilo v Betleheme. Chcel uvidieť natoľko, nakoľko je to len možné mojimi telesnými očami, Božieho Syna ležať v jaslách a v jeho blízkosti voľa a osla, čo stáli pri ňom. Tomáš z Celana, prvý životopisec svätého Františka, zapísal, že jeden z prítomných mal videnie, v ktorom uvidel betlehenské Dieťa, ako leží v jaslách.

Milí priatelia, nech Adventné obdobie naladí naše srdcia na pokoj a dobro, aby sme na Vianoce s radosťou privítali narodenie Pôvodcu týchto darov.

+ František, *spišský diecézny biskup*

RORÁTNE MATERIÁLY ADVENTNEJ PRÍPRAVY:

1. Obrázky pre deti na každý deň rorátov/Adventu

Prvý deň deti dostanú plagát, na ktorý si nalepia na určené miesta obrázky prijaté počas rorátov v každý adventný deň. Obrázky (okrem posledných troch) zobrazujú výjavy zo života svätého Františka. Svätá rodina – Jozef, Mária a narodený Ježiš – by mali byť nalepené vo vnútri maštaľky. Na zadnej strane obrázkov sú vytlačené úlohy a otázky na jednotlivé dni.

2. Knižka s kázňami/katechézami

Je určená kňazovi. Obsahuje návrhy úloh a otázok na každý deň a text piesne s notami a akordami pre gitaru.

3. CD

Obsahuje nahrávky fragmentov kázní a piesne „Zázrak sa deje“. Existuje aj inštrumentálna verzia piesne na webe dkuspis.sk. Fragments kázní sú uvedené v textoch kázní kurzívou a sú označené názvom PRÍBEH. Nahrávky príbehov sme v slovenčine nepripravovali, a preto je dobré poprosiť nejaké dieťa alebo dospelého o výrazné a jasné prečítanie príbehu počas príhovoru. Môže to byť postava sv. Františka oblečená v kostýme habitu.

4. Baner do kostola

Zobrazuje svätého Františka, ako buduje prvý betlehem, nesie aj motto tohtoročnej adventnej prípravy: „Staviteľ svätý František – jasličky v srdci.“

Vyjadrujeme veľkú vďaku za nezištné poskytnutie materiálov redakcii Mały gość a zvlášť šéfredaktorke p. Gabriele Szulík.

Pondelok po 1. adventnej nedeli

4. december 2023

POSTAVME JEŽIŠOVI MAŠTALKU

Všetkých vás srdečne vítam, v dnešný prvý deň rorátov. Včera sme požehnali viditeľný znak nášho prežívania Adventu – adventný veniec. Mnohí máte adventné vence i doma a doniesli ste si ich na požehnanie. Počas Adventu budeme sláviť i rorátne sv. omše.

OTÁZKA:

Čo sú to roráty?

(Sv. omša o Panne Márii slávená na svitaní)

Prečo roráty neboli včera ráno?

(Rorátne sv. omše sa slúžia počas všedných dní od pondelka do soboty)

Prečo sa roráty slávia ku cti Panny Márie?

(Pretože spolu s ňou čakáme na Božie narodenie)

Pokoj a dobro!

Milé deti, poznáte odpovede na tému rorátnych sv. omší počas Adventného obdobia. Panna Mária je nám počas celého Adventu zvlášť blízka. Bytostne zažila prvé Vianoce, keď sa narodil jej Syn. Túto udalosť oslavujeme každé Vianoce.

Zaujímalo by ma, či viete, kto ako prvý v dejinách postavil vianočný betlehem, prvé jasličky a oslávil takto sviatky narodenia Božieho Syna? Pri odpovedi na túto otázku nám môže pomôcť pripravená dekorácia na tohtoročné roráty, na našu adventnú prípravu.

Áno, je to svätý František z Assisi – veľký svätec, ktorý žil pred ôsmimi storočiami v Taliansku. V tomto roku na Vianoce pripadá 800 rokov odvtedy, ako si nezvyklým spôsobom pripomenuli narodenie Božieho Syna v malom mestečku Greccio.

SPEV...

Životný príbeh svätého Františka je veľmi zaujímavý. Narodil sa v meste Assisi, ktoré je položené medzi umbrijskými kopcami, na svahu hory Subasio (vyslov Subazjo). Františkov otec bol obchodník a bohatý muž. Sníval o tom, že jeho syn pôjde v jeho šľapajach a stane sa bohatým a slávnym. Spočiatku to chcel i František, ale chcel ešte jednu vec: stať sa rytierom. Chcel mať nablýskané brnenie, jazdiť na koni, získať šľachtický titul. Keď sa mu naskytla príležitosť, zúčastnil sa vojny s neďalekou Perugiou. Výprava sa pre Františka neskončila dobre: dostal sa do zajatia a vážne ochorel. Bohatý otec vykúpil svojho syna z väzenia, ale už to nebol ten istý František. Všimol si nielen krásu okolitého sveta, ale aj chudoby a utrpenia mnohých ľudí žijúcich v Assisi a okolí. Boh začal klopať na dvere jeho srdca, avšak František sa nevzdal svojich snov. Stále sa chcel stať rytierom a byť statočný a slávny muž. Vydal sa na ďalšiu výpravu. Po celodennej ceste sa mu neďaleko Spoleta prisnil sen. Zjavila sa mu postava a dostal jednu z dôležitejších otázok vo svojom živote: „František, komu chceš slúžiť? Pánovi alebo sluhovi?“ Dlhو premýšľal, čo tieto slová znamenajú a akú odpoveď by mal dať. Po tejto udalosti si uvedomil, že sa musí rozhodnúť, komu chce zasvätiť svoj život. Pretože život sa

dá žiť rôznymi spôsobmi, ale len jeden spôsob môže byť najlepší. František vtedy pochopil, že ide o cestu nasledovania a napodobňovania Pána Ježiša.

Rýchlo odovzdal koňa a brnenie svojim kumpánom a vrátil sa do Assisi. Síce naprázdno, no s veľkou radosťou v srdci, akoby našiel ten najväčší poklad. Návrat nebol ľahký. Jeho otec a priatelia jeho rozhodnutie nevedeli pochopiť. František však vedel, že sa už nechce riadiť ich názorom, ale chce slúžiť len Najvyššiemu Pánovi. Rozhodol sa ísť v živote cestou viery.

Dnes sme v evanjeliu počuli, ako Pán Ježiš povedal stotníkovi (t. j. niekomu, kto chcel byť a bol rytier), že u nikoho nenašiel takú veľkú vieru ako u neho. Tieto slová možno použiť aj na svätého Františka. Jeho život sa zmenil, keď sa obrátil pri Spolete a je svedectvom veľkej viery. Viery, ktorá priťahovala a stále priťahuje tisíce, možno aj milióny ďalších ľudí. Počas adventných dní sa chceme inšpirovať vierou od Františka a pripravíme sa na prijatie Božieho Syna, ktorý sa pokorne narodil pre nás.

Svätý František, vnukni nám a poraď nám, ako máme prežiť tento čas prípravy!

PRÍBEH:

Pokoj a dobro!

Milé deti! Som veľmi rád, že sa v najbližších dňoch spriatelíme a lepšie spoznáme. Ako viete, narodil som sa v Assisi a detstvo som prežil v tomto meste. Život ma zavial do Greccia, kde som zistil, že najdôležitejšie je pre nás iné Dieťa – Ježiš, ktorý sa narodil v chudobnom Betleheme. Dnes pri každej svätej omši zostupuje na oltár cez ruky kňaza. Naozaj by som si prijal, aby sme toto Dieťa milovali a pripravili mu to najlepšie možné prijatie. Pripravme naše srdcia. Ja som kedysi v Grecciu vybudoval betlehemskú maštal'ku. Dnes by som vás rád naučil niečo iné. Po mojom obrátení, keď som už nechcel byť rytierom a zúčastňovať sa vojen, Boh mi dovolil spoznať, aký dôležitý je mier. Mier v ľudskom srdci a medzi ľuďmi. Preto som každého človeka, ktorého som stretol, pozdravil slovami: „Nech ti Pán daruje pokoj“ alebo „Pokoj a dobro“. „Pokoj a dobro“ je najznámejší františkánsky pozdrav, preto by som chcel, aby sme sa ním zdravili každý deň počas našich stretnutí na rorátoch a počas našej adventnej prípravy. Takže si zapamätajte tento pozdrav: „Pokoj a dobro!“

Svätý František sa chcel stať rytierom, ale zistil, že nie je dôležitá sláva a víťazstvá, ale Boží pokoj a napodobňovanie Pána Ježiša. Stal sa Božím rytierom. Som veľmi zvedavý, čo z vás bude, milé deti, keď vyrastiete. Možno už teraz viete, čím sa chcete stať, čo budete robiť v dospelosti. Vaše sny sú dôležité, ale dôležitejšie je objaviť, aký plán a predstavu má pre váš život Boh. Dnes sa ho v modlitbe opýtajte, čím by ste sa mali v budúcnosti podľa jeho vôle stať a proste ho, aby ste si dobre pripravili srdcia na jeho príchod a narodenie.

Tento rok na rorátoch postavíme maštal'ku pre Dieťa Ježiša v našich srdciach. Pomôže nám v tom svätý František, ktorý ako prvý postavil betlehem v talianskom Grecciu, využijeme duchovný projekt svätého Františka a podľa neho mu každý z vás vytvorí maštal'ku v srdci. Na rorátoch dostanete ďalšie časti tohto projektu – sú to obrázky s výjavmi zo života sv. Františka, ktoré obsahujú návod. Dnes dostávate plagát, na ktorom si budete lepiť obrázky. Je na nej žltá tabuľka – podobná ako na každej stavbe. Je tam informácia, kto je projektantom stavby, kto je vedúci stavby, kto dohliada a kto je zhotoviteľ – tieto údaje je potrebné vyplniť a napísať svoje meno.

Poznáme cieľ, tak začneme stavať!

ÚLOHA:

Naučte sa slová rorátnej piesne naspamäť. Text je dostupný na www.dkuspis.sk (slovenská verzia, originál je na stránke www.malygosc.pl).

OTÁZKA:

Kde sa narodil svätý František?

OBRÁZOK:

Adventný plagát (na zadnej strane je úloha a otázka).

ŽIŤ PODĽA EVANJELIA

Pokoj a dobro!

Milé deti, som rád, že vás je dnes toľko na noratóch. Dúfam, že je to preto, že vás zaujíma náš priateľ, svätý František – príbeh jeho života a ako postavil prvý betlehem v Grecciu. Pri Spolete, ako sme včera počuli, mu Boh položil dôležitú otázku o tom, čo je najdôležitejšie v jeho živote a čomu chce zasvätiť svoj život.

Vy už viete, čo je pre vás najdôležitejšie? Viete, ako sa dnes stať rytiermi či princeznami Pána Ježiša? Ako to urobiť, hovorí príbeh svätého Františka. On už vedel, že chce slúžiť Bohu, že chce ísť po jeho ceste. Lenže, o akú cestu to ide? Ako na nej urobiť prvé kroky? Kde hľadať inšpiráciu?

SPEV...

František sa veľa modlil. Bol rád sám na opustených miestach. Hľadal Boha a túžil počuť jeho hlas „Čo chceš, aby som urobil?“ – často opakoval a hľadel na ikonu križa z kostola San Damiano. Veľmi miloval toto miesto. Chcel znovu postaviť zničený kostol. Robil to s veľkou obetavosťou, nepozeral na to, že si zranil ruky a nohy. Zdalo sa mu, že Boží hlas počuť v tomto chudobnom chráme zreteľnejšie.

Ďalším miestom, kde zažil niečo nezvyčajné, bolo leprosárium. Vie niekto, čo toto slovo znamená? Je to miesto, kde sa zdržujú ľudia trpiaci leproou. Po slovensky malomocenstvom. Je to strašná choroba. O to hroznejšie bolo, že o týchto chorých sa nikto nechcel starať. Boli osamelí, kruto trpeli a boli odmietaní zdravými ľuďmi. K nim prišiel svätý František. Neskôr napísal, že tam, medzi chorými, sa to, čo bolo pre neho horké, zmenilo na sladkosť duše i tela. Už sa mu neprotivili hnijúce ruky malomocných, ich hnisavé oči, ich neprijemný zápach, lebo v nich videl Ježiša – trpiaceho a zavrhnutého, ktorého miloval zo všetkých síl.

Snažil sa modliť ešte viac. Až jedného dňa počas svätej omše počul úryvok evanjelia, ktorý k nemu veľmi silno prehovoril. Nech nám o tom porozpráva sám František.

PRÍBEH:

Pokoj a dobro!

Drahé deti, Boh zjavuje tie najväčšie veci jednoduchým ľuďom. Ľudská múdrosť a rozvážnosť, hoci je veľmi dôležitá a potrebná a nevedie k pýche, i tak nemôže poskytnúť odpovede na všetky otázky. Odpoveď na moju otázku som našiel vďaka pokore a jednoduchej modlitbe. Spýtal som sa Ježiša pri pohľade na jeho križ: „Čo chceš, aby som urobil, Pane?“ A pomaly ma viedol a zjavoval mi stále viac a viac. Až mi jedného dňa úplne spadli šupiny z očí. Pán mi zjavil, že mám žiť podľa svätého evanjelia. Počas svätej omše zaznel úryvok o vyslaní apoštolov na misijnú činnosť. Ježiš povedal: „Na cestu si neberte nič: ani palicu ani kapsu ani chlieb ani peniaze, ani dvojce šiat nemajte.“ (Lk 9,3). Bolo to ako zjavenie. Duch Svätý ma dlho pripravoval na prijatie týchto slov. Hneď som si vyzul sandále, obliekol som si najskromnejšie šaty a opásal som sa lanom. V mojom srdci zažiarilo svetlo: EVANJELIUM! Čoskoro sa ku mne pridali moji

prví bratia. Už som nebol sám, mohli sme ísť do sveta ako apoštoli po dvoch, nemajúc v srdci nič iné ako Boha, a hlásať pokoj a dobro každému.

František, pokorný a jednoduchý srdcom, dokázal počuť Boží hlas. Počul a prijal evanjelium a žil ho. A aký je váš obľúbený fragment evanjelia, milé deti? Pamätá si ho dnes niekto? Na zajtra nakreslite obľúbenú scénu z evanjelia.

ÚLOHA:

Nakresli obľúbenú udalosť z evanjelia.

OTÁZKA:

Ako sa volal kostolík, v ktorom sa často modlil svätý František?

OBRÁZOK:

František vymieňa svoje šaty za šaty, ktoré nosili v tom čase chudobní ľudia.

Streda po 1. adventnej nedeli

6. december 2023

SPOLOČENSTVO

Pokoj a dobro!

Drahé deti, dnes nás sprevádza svätý František, ale nie iba on. Kto ešte? Asi všetci vieme: Svätý Mikuláš! Dnešné čítania krásne zapadajú do liturgickej spomienky tohto svätca, ktorý nám nosí dary a pomáha nám v rôznych potrebách. V prvom čítaní sme počuli: „Pán zástupcov vystrojí na tomto vrchu všetkým národom hostinu s mnohými jedlami.“ (Iz 25,6). Samozrejme, tieto slová hovoria o hostine, ktorá nás čaká v nebi, ale ja som zvedavý, aké pohostenie nám dnes chystá Mikuláš? Ak nám prinesie veľa darčiekov, nezabudnime sa o ne podeliť s ostatnými. Najdôležitejšie je, aby sme sa my sami stali Mikulášovými pomocníkmi pre iných.

SPEV...

Svätý František sa vždy delil s druhými. Mal málo, ale mal otvorené srdce pre každého. Delil sa o materiálne statky: o jedlo, oblečenie, ale predovšetkým o to, čo bolo duchovné. Skupina ľudí, ktorí zdieľajú to, čo je duchovné, aj to, čo je materiálne, sa nazýva spoločenstvo. František zistil, že jeho spôsob života je žiť v komunite, ktorá je ako veľká rodina. Ako to dokázal? Sám o tom napísal: „Pán mi dal bratov.“ Svätý František veril, že každého človeka, ktorý k nemu prišiel, poslal Boh. Bratov, ktorí tak ako on, chceli žiť podľa evanjelia, považoval za zvláštny Boží dar.

Prvých Františkových bratov poznáme menovite. Boli to Bernardo a Pietro a ďalší dvaja boli Egídius a Silvester. Vytvorili chudobné spoločenstvo, no bolo plné radosti a nadšenia. Dalo sa medzi nimi ľahko vycítiť prítomnosť Ježiša. Vtedy, keď sa bratia modlili, keď pracovali, slúžili chorým a opusteným, išli do sveta hlásať evanjelium a vyzývať na obrátenie a pokánie. Najprv bývali v chatrčiach pri kostole Panny Márie Anjelskej pri Assisi – pri Porciunkule. Odtiaľ išli do sveta po dvoch, bez peňazí, bez sandálov, bez chleba nazvyš, len s láskou a Božou mocou v srdci. František nám porozpráva o svojej prvej výprave.

PRÍBEH:

Pokoj a dobro!

Milé deti, Assisi je naozaj krásne mesto, mám ho veľmi rád. Ale s bratmi som zistil, že tam nemôžeme zostať, pretože našim povolaním je putovať a kázať ľuďom evanjelium. Keď sme putovali po mestách a dedinách, kamene nás zraňovali na nohách, ale boli sme šťastní. Na vlastné oči sme videli Božiu moc, ktorá mení tvrdé ľudské srdcia a prináša skutočné obrátenie a pokoj. Nemali sme nič, alebo skôr sme nič nechceli mať, lebo sme mali všetko – Boha. Veľa sme sa modlili a chceli sme zostať v jeho prítomnosti. Keď sa naša misijná cesta skončila, vždy sme hľadali odľahlé miesta, pustovne, kde by sme sa mohli ponoriť do jeho prítomnosti. Pracovali sme vlastnými rukami: pomáhali sme na poli alebo pri iných prácach; už vtedy iní otvárali svoje srdcia nám a cez nás Kristovi. Boli sme veľmi jednoduchí ľudia, ktorých spomína evanjelium. Preto sme mohli vidieť dielo, ktoré Boh konal v našich životoch.

Postupom času sa k nám pridávali ďalší a ďalší bratia. Musím povedať, že ma prekvapilo, koľko chlapcov a mužov sa chcelo stať menšími bratmi. Vytvárali sme čoraz väčšiu komunitu, v ktorej sa každý mohol cítiť ako v rodine, kde sme sa jeden o druhého starali. To je to, čo si veľmi želám: aby sa moji bratia vždy milovali, ale nielen oni, ale aby sa milovali všetci ľudia. Nech sme milujúcim spoločenstvom Božích detí.

Drahé deti, poďakujme sa dnes Bohu za našich súrodencov, priateľov a kamarátov. Je to úloha na večer, keď sa budete pred spaním modliť. Aký by bol smutný náš život, keby sme ich nemali! Našťastie, Boh nám ich dal a sú pre nás veľkým darom. Nezabúdajme sa s nimi podeliť o dary, ktoré dostávame.

ÚLOHA:

Počas večernej modlitby ďakujte Bohu za svojich súrodencov, priateľov a kamarátov.

OTÁZKA:

Ako sa volali štyria bratia, ktorí sa prví pridali k svätému Františkovi?

OBRÁZOK:

Komunita Menších bratov sa rozrastá.

Štvrtok po 1. adventnej nedeli

7. december 2023

VÝLET DO RÍMA

Pokoj a dobro!

Milé deti, dnes budeme hovoriť o veľmi dôležitom sne! Dúfam, že ste už hore a viete, že to, čo sa okolo vás deje, nie je sen – hoci je tak skoro (ak sú roráty ráno).

SPEV...

Raz sa pápežovi Inocentovi III. (tak sa volal Svätý Otec v časoch, keď žil sv. František) sníval sen, že jeden z najvýznamnejších kostolov v Ríme – Lateránska bazilika – sa rúca. Budova chátrala, no pápež si zrazu všimol, že kostol podopiera a pred zrútením ho zachránil chudobný mních v zaplátanom habite previazanom povrazom.

O niečo neskôr prišla do Ríma skupina bratov na čele s Františkom, aby požiadali Svätého Otca o schválenie ich spôsobu života. Chudobný a pokorný František stál pred mocným pápežom, ktorý bol veľmi znepokojený, pretože Cirkev pod jeho vedením nebola v najlepšom stave. Bola potrebná oprava, reforma, obnova. Keď Inocent III. uvidel Františka, pochopil svoj sen. Uvedomil si, že pred ním je Bohom poslaný muž, ktorý pomôže Cirkvi v týchto ťažkých časoch.

Dychtivo počúval Františka. Dozvedel sa, že chce žiť so svojimi bratmi podľa evanjelia, vo všetkom napodobňovať Ježiša a byť vo všetkom poslušný Cirkvi. František si vážil a miloval kňazov, pretože slávia svätú obeť a sýtia veriacich Kristovým Telom. Ctil si a počúval pápeža, pretože veril, že je Ježišovým zástupcom na zemi. Nechcel urobiť nič proti jeho vôli a bez súhlasu Cirkvi. Preto sa vybral do Ríma.

Aký to bol výlet? Rozprávať o tom bude samotný František.

PRÍBEH:

Pokoj a dobro!

Drahé deti, veľmi som sa tešil, keď mi Svätý Otec potvrdil, že idem správnou cestou a že som správne pochopil slová evanjelia. Keď sa ku mne pridali prví bratia, zhrnul som do niekoľkých jednoduchých viet našu regulu, čiže náš spôsob života. Ale isté pochybnosti sa stále vracali. Ľudia sa k nám správali inak. Nie všetci boli priateľskí, dokonca aj kňazi a biskupi boli k nám niekedy rezervovaní. Nechceli sme robiť nič proti Cirkvi, chceli sme vo všetkom poslúchať tých, ktorých si Boh vyvolil, aby viedli Cirkev. V jednoduchosti sme sa modlili, chválili Pána za dobro, ktoré sa nám stalo, ale aj za protivenstvá. Klaňali sme sa Kristovmu križu a zostávali v jeho prítomnosti v mnohých kostoloch a kaplnkách. Nakoniec nám Pán pomohol pochopiť, že by sme mali ísť do Ríma, aby sme dostali súhlas od pápeža.

Bolo prekvapujúce, že nás malých i chudobných Svätý Otec privítal veľmi milo. Akoby na nás čakal. Potvrdil náš spôsob života. Požehnal nás. Neskôr sme sa dozvedeli o jeho sne.

Boh nám, jednoduchým a chudobným bratom, pridelil veľkú úlohu. Našťastie sme to nedosiahli vlastným úsilím, ale Božou mocou a jeho požehnaním.

Drahé deti, svätý František veľmi miloval Cirkev a mal v srdci veľkú lásku k Pánu Ježišovi, ktorý je v Cirkvi prítomný. Pre dobro Cirkvi chcel čo najlepšie naplniť svoje povolanie. Dnes prosím všetkých, aby sme sa modlili za Cirkev.

ÚLOHA:

Pomodliť sa za Cirkev Otče náš, Zdravas Mária a Sláva Otcu.

OTÁZKA:

Aký sen mal pápež Inocent III., s ktorým sa stretol svätý František?

OBRÁZOK:

Sen pápeža Inocenta III.

Piatok 1. adventného týždňa

8. december 2023

Sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie

PANNA MÁRIA ANJELSKÁ

Pokoj a dobro!

Milé deti! Dnes slávime veľmi dôležitý sviatok – Slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie. Tieto slová znamenajú, že Matka Božia Mária od samého začiatku svojho života bola uchránená od akéhokoľvek hriechu, jej duša bola vždy čistá, bez akejkoľvek škvrny.

SPEV...

Svätý František veľmi miloval Pannu Máriu a keď sa vrátil z Ríma s pápežským súhlasom, zvolil si kostol Porciuncula, t. j. malý kostol Panny Márie Anjelskej, ktorý sa nachádza neďaleko Assisi za hlavné sídlo svojej komunity. František veril, že práve tu Mária otvorila brány do neba jemu a jeho bratom a umožnila mu tešiť sa z prítomnosti anjelov a predovšetkým z jej prítomnosti.

Spomedzi mnohých modlitieb, ktoré napísal svätý František, je jedna – adresovaná Matke Spasiteľa, a teraz sa ju pomodlíme spolu so svätým Františkom.

PRÍBEH:

Pokoj a dobro!

Drahé deti, nenachádzam slová, ktorými by som povedal, aká dôležitá je pre mňa Panna Mária, ako veľmi ju milujem. Je to naozaj moja najdrahšia Matka a jej pomoc som zažil veľakrát. Bol by som rád, keby sme sa k nej dnes všetci modlili slovami, ktoré som kedysi napísal. Obdivujme a chváľme jej krásu!

*Buď pozdravená, Pani, svätá Kráľovná,
svätá Božia Rodička Mária;
ty Panna, ktorá si sa Cirkvou stala
a si vyvolená najsvätejším Otcom z neba,
ktorú posvätil najsvätejším milovaným Synom svojím
a Duchom Svätým Utešiteľom
a v ktorej bola a je všetka plnosť milosti a všetkého dobra.
Buď pozdravená, ty jeho palác;
buď pozdravená, ty jeho bohostánok,
buď pozdravená, ty, jeho dom.
Buď pozdravená, ty, jeho odev;
buď pozdravená, ty jeho služobnica,
buď pozdravená, ty, jeho matka
aj vy, všetky sväté čnosti,
ktoré sa z milosti a osvietenia Ducha Svätého
rozlievate v srdciach veriacich*

a z neveriacich robíte verných Bohu.

Táto modlitba svätého Františka je krásna, pevne veril, že v Márii bola a je všetka plnosť milosti a všetko dobro. Chcel žiť – a povzbudzoval k tomu aj iných – s rovnakou milosťou a rovnakým dobrom. Chcel, aby bol život každého taký, ako Máriin život – krásny a bez akéhokoľvek hriechu

Modlime sa dnes so svätým Františkom za čisté a krásne srdcia nás všetkých. Modlime sa, aby sa Pán Ježiš narodil v čistých srdciach. Ale aby sa tak stalo, musíme najprv počúvať Božie slovo a tešiť sa z toho, že sme v prítomnosti anjelov – to všetko nás učí Porciunkula, kostol Panny Márie Anjelskej, a dnešné evanjelium.

Nech si dnes každý z vás namaľuje svojho anjela strážcu alebo Pannu Máriu a pomyslí si, čo by nám teraz chcel náš nebeský strážca povedať? Čo máme robiť, aby sa Pán Ježiš narodil v našich srdciach?

ÚLOHA:

Nakreslite portrét svojho anjela strážneho alebo Panny Márie.

OTÁZKA:

Ako sa volá kostol, ktorý sa stal sídlom svätého Františka a jeho bratov?

OBRÁZOK:

Porciuncula – kostol Panny Márie Anjelskej.

Sobota po 1. adventnej nedeli

9. december 2023

KÁZEŇ K VTÁKOM

Pokoj a dobro!

Drahé deti, dnes sme v evanjeliu počuli, že Ježiš chodil po mestách a dedinách a hlásal evanjelium. Svätý František so svojimi bratmi urobil to isté. Poslal ich po dvoch do sveta, aby išli hlásať dobrú zvesť. Bol tiež veľmi často na cestách, medzi ľuďmi, aby im sprostredkoval spásanosné Kristovo slovo.

SPEV...

Život svätého Františka viedla láska k Bohu a k iným ľuďom. Dlho premýšľal, či má viesť modlitbový, pustovnícky alebo apoštolský a činorodý život. Dlho sa na to pýtal Boha. Zistil, že Pán ho volal k obom a že musí byť schopný spojiť veľmi aktívny, putovný apoštolát s časom stráveným osamote s Bohom v modlitbe a rozjímaní. Asi polovicu roka strávil v pustovniach, v spoločnosti iba dvoch alebo troch bratov a druhú polovicu roka putoval a kázal ľuďom Krista, ktorý naplnil celé jeho srdce.

Ľudia ho ochotne počúvali. Mnohí sa obrátili. Niektorí však nechceli počúvať Františkove napomenutia a výzvy na pokánie. Je veľmi zaujímavé, že ho počúvali aj iné stvorenia. Najzaujímavejšia bola kázeň, ktorú kázal k vtákom. Nech povie sám František, ako sa to stalo.

PRÍBEH:

Pokoj a dobro!

Drahé deti, jedného dňa, keď som sa túlal po klukatých talianskych cestách, prišiel som do blízkosti mesta Bevagno. Bolo tam veľa vtákov rôznych druhov. Možno si niekto z vás na tohtoročnú zimu pripravil krmidlo pre vtáčiky a každý deň vidíte, koľko vtáčikov si ich prídu nazbierať pár zrníka obilia. Bolo tam ešte viac vtákov a boli také krásne, že sa mi z toho rozbúšilo srdce. Z diaľky som ich pozdravil a oni namiesto toho, aby v strachu odleteli, otočili ku mne hlavy, akoby počúvali. Povedal som im: „Bratia moji, vtáčiky, mali by ste veľmi chváliť svojho Stvoriteľa, ktorý vás obliekol perím a dal vám krídla, aby ste mohli lietať, stvoril čistý vzduch a živí vás bez vašej práce.“ A vtáčiky začali naťahovať krky, rozťahovať krídla, otvárať zobáky a uprene na mňa hľadeli. Nezlakli sa, ani keď som sa k nim priblížil, a neodleteli, kým som ich nepožehnal rukou znamením kríža. Moji spoločníci to videli a boli veľmi dojatí. Potom sme si uvedomili, že musíme kázať nielen ľuďom, ale celému stvoreniu, aby milovali a chválili svojho Stvoriteľa.

Milé deti, táto scéna zo života svätého Františka je veľmi zaujímavá. Možno aj vy máte zvieratko, ktoré rado počúva váš hlas? Možno pes alebo mačka alebo iné zviera? Starajte sa o neho dnes viac ako zvyčajne, prejavte mu súcit, povedzte mu niečo pekné.

ÚLOHA:

Skúste povzbudiť kamaráta, ktorý tu ešte nebol, aby prišiel na roráty.

OTÁZKA:

Kto pozorne počúval Františkovu kázeň pri meste Bevagno?

OBRÁZOK:

Sv. František káže k vtákom.

Pondelok po 2. adventnej nedeli

11. december 2023

ZÁZRAKY

Pokoj a dobro!

Drahé deti, mnohí ľudia spájajú svätých so zázrakmi. Konal svätý František zázraky? Viete vôbec, čo je to zázrak?

Zázrak je udalosť, ktorá sa nedá vysvetliť čisto ľudským alebo vedeckým spôsobom bez toho, aby sa bral do úvahy Boží zásah. O akých zázrakoch ste už počuli? Viete, že na vyhlásenie niekoho za svätého potrebujete zázrak, ktorý sa stal po jeho smrti vďaka modlitbe na jeho príhovor?

V živote svätých sa zvyčajne deje veľa zázrakov. Stačí si pomyslieť na pátra Pia, sv. Šarbela či sv. Antona. Mnohé zázraky sú opísané aj v evanjeliách, vykonal ich Pán Ježiš. Uzdravoval chorých, oslobodzoval zotročených a dokonca priviedol mŕtvych späť k životu. Dnes sme počuli o jednom zo zázrakov Pána Ježiša. Kto si naň spomenie?

Zázraky boli prítomné aj v živote svätého Františka. Vo všetkom okolo seba videl zázrak. Tešil sa z každého stvorenia a videl v ňom úžasné znamenie Božej dobroty. Obrovským zázrakom bolo aj narodenie Ježiša v jaskyni v Betleheme. Najväčší zázrak: Boh sa stal človekom, a to ešte takým pokorným a dojímavým spôsobom. Toto je zázrak zázrakov – Najvyšší k nám prišiel v tej najpokornejšej podobe, aby nás zachránil a zmenil naše životy k lepšiemu.

SPEV...

František, ktorý vždy nosil Pána Ježiša vo svojom srdci a prechádzal svetom, hlásal jeho evanjelium. Bol naplnený Božou mocou a niekedy robil neobyčajné veci, nech o tom rozpráva sám.

PRÍBEH:

Pokoj a dobro!

Drahé deti, keď som čítal evanjelium, vždy ma udivovali slová a skutky Pána Ježiša. Naozaj som chcel realizovať Božie slovo vo svojom živote. Niekedy ma udivovalo, koľko Božej moci mi Pán doprial v mojom živote.

Raz som sa na potulkách blížil k mestu Arezzo, keď som počul, že jeho obyvatelia začali krutý boj, takmer občiansku vojnu. Ľudí rozdeľovala obrovská vzájomná nenávisť. Moji bratia a ja sme sa tam bez meškania ponáhľali. Keď sme sa priblížili, videl som zlých duchov vznášať sa nad mestom a pokúšať ľudí k nenávisti. V mene Boha som im ja a moji bratia prikázali, aby čo najrýchlejšie opustili toto miesto. Zlí duchovia sa dali na útek a rozhádaní ľudia sa začali navzájom zmierovať a ospravedlňovať. Do mesta sa vrátil mier.

Inokedy som cestoval na oslovi požičanom od sedliaka. Keď sme išli dlho, farmár začal pociťovať veľký smäd a v jeho blízkosti nebol potok ani studňa. Vtedy mi Pán Boh v duchu povedal, že mám udrieť po skale ako Mojžiš a vytečie z nej voda. A tak sa aj stalo. Každý sa mohol napiť a uhasiť svoj smäd. Chválili sme Boha za to, že nám dal vodu a že nám dovolil vidieť také veľké zázraky.

Trpiaci a chorí boli často odporúčaní do mojich modlitieb. Mnohí z nich boli uzdravení a oslobodení od svojich neuhôv. Vždy sme za to chválili Boha z celého srdca – pretože len On je všemohúci a robí zázraky!

Drahé deti, za koho sa dnes chcete modliť, aby ho Boh uzdravil? Poznáte ľudí, ktorí takúto pomoc potrebujú? Alebo možno poznáte ľudí, ktorí sú rozhádaní ako obyvatelia Arezza a mali by sme ich zveriť sv. Františkovi, aby sa zmierili a prežili sme krásne a požehnané Vianoce. Dnes večer sa modlíme za tých, ktorí potrebujú Božiu pomoc a zverme ich orodovaniu svätého Františka, aby sa každý zdravý a so srdcom plným lásky pripravoval na sviatky a celý život oslavoval dobrého Boha.

ÚLOHA:

Na príhovor svätého Františka sa modlite za uzdravenie chorého, ktorého poznáte.

OTÁZKA:

Čo je najväčší Boží zázrak?

OBRÁZOK:

Svätý František vyháňa zlých duchov z Arezza.

Utorok po 2. adventnej nedeli

12. december 2023

OVEČKA

Pokoj a dobro!

Milé deti, ktoré zvieratko je podľa vás najrozumilejšie? Ktoré je najpríjemnejšie objať? Určite také, ktoré má mäkkú a jemnú kožušinu. Videl už niekto z vás živú ovečku? Ovečky sú veľmi milé zvieratá a veľmi užitočné – čiapky, šály a svetre sú častokrát vyrobené z ovčej vlny.

Ovce nie sú rady samy, žijú v stádach. Potrebujú pastiera alebo sprievodcu, ktorý by ich viedol. Keď sú oddelené od stáda, nevedia si poradiť. Najviac to vidno, keď sa ovečka stratí. Niektoré zvieratá, napr. psy, si dokážu poradiť. Vráti sa domov alebo k svojmu majiteľovi. Počul už niekto o stratenom psíkovi? Vyčuchá cestu späť, ale ovca nie. Čo môže teda robiť, keď sa stratí? Hlasno bľačať a volať pastiera, aby ju našiel, vzal na plecá a niesol späť do ovčince. Aký šťastný je pastier, keď nájde svoju stratenú ovečku!

SPEV...

Dnes sme v evanjeliu počuli, že na nájdenie jednej stratenej ovečky je pastier pripravený opustiť zvyšných deväťdesiatdeväť. Každý z nás je ovcou Pána Boha. Patríme do jeho stáda a on sám sa o nás stará. On nás vedie a posilňuje. Ale môže sa stať, že sa niekto v živote stratí, ako ovca, ktorá sa oddelila od stáda. V evanjeliu Ježiš hovorí, že nikto z nás sa nemôže sám vrátiť do ovčince, nikto sa nemôže sám zachrániť. Každý potrebuje pomoc pastiera, ktorým je Kristus. On nachádza nás stratených a radostne nás berie na svoje plecá

Svätý František mal veľmi rád ovečky, preto nesmeli chýbať v maštaľke, ktorú postavil v Grecciu. Potom prišli na polnočnú omšu aj dedinčania a pastieri z okolia, ktorí dovedli svoje ovečky k betlehemu. V maštaľke bol vôl, somár a veľa, veľa oviec, ako kedysi v Betleheme. Ale predtým istá ovečka veľmi dojala svätého Františka, nech nám povie, ako sa to stalo.

PRÍBEH:

Pokoj a dobro!

Milé deti, krátky čas ma na ceste sprevádzala ovečka – skutočná, živá. Zdôrazňujem to preto, že som tiež často nazýval jedného zo svojich spoločníkov – brata Leona – Božou ovečkou, pretože bol veľmi skromný a jednoduchý. Vždy som si vážil jeho prítomnosť a pomoc. Jedného dňa, keď som s bratmi kráčal po kopcoch Marchii, zbadal som na trávnom svahu pastiera. Keď sme sa priblížili, ukázalo sa, že má niekoľko kôz a jednu ovcu. Hneď mi napadlo, ako sa táto úbohá ovečka môže cítiť sama medzi kozami. Spomenul som si na slová z evanjelia, že na konci časov pri poslednom súde Boh oddelí dobré ovečky, postaví ich na pravú stranu a zlých capov, ktorí budú po ľavej strane. Tiež som si myslel, aký osamelý musel byť Ježiš, Baránok Boží, obklopený farizejmi a žalobcami. Tak sme sa s bratmi rozhodli kúpiť túto ovečku od pastiera. Nemali sme však nič iné, len naše staré, zaplátané habity, takže sme mali veľké problémy. Našťastie po ceste prechádzal okolo obchodník. Rozhodli sme sa ho požiadať o pomoc. Rýchlo súhlasil, že nám dá peniaze potrebné na kúpu ovečky – veď sme boli Boží žobráci. Od radosti

sme ovečku zobrali so sebou. Bola milou spoločníčkou na našej ceste. Niekedy chodila sama, niekedy sme ju nosili na plečiach. Veľmi sa s nami spriatelila. Až tak, že keď sme sa spolu modlili, aj ona sladko bečala. Boli sme však neustále na cestách a ovečku sme nemohli vždy zobrať so sebou, tak sme sa rozhodli, že jej nájdeme domov. Nechali sme ju u sestier v San Silvestro. Sestry sľúbili, že sa o ňu postarajú a dobre ju nakrmiť. Po nejakom čase ma čakalo veľké prekvapenie: sestry, ktoré sa o ovečku starali, mi poslali šaty utkané z jej vlny. Boli veľmi teplé. Veľmi sa mi hodili, pretože zima práve začínala. O pár rokov neskôr, keď sme pripravovali jasličky v Grecciu, som sa tešil, že toľko ovečiek prišlo ohriať novonarodeného Ježiša a nie svojou vlnou, ale svojou prítomnosťou a dychom.

Každý z nás je Božou ovečkou, milovanou Pánom Ježišom. V každej chvíli, hlavne v tej ťažkej, pamätajme, že nás má Dobrý pastier veľmi rád. Svätý František to vedel a sám miloval každého človeka, hlavne malého a bezbranného. Ak urobíme pre druhých niečo dobré, Boh nás odmení. Dnes sa modlime za seba, aby sme boli vždy blízko srdcu Pána Ježiša a pomáhali druhým objavovať jeho lásku.

ÚLOHA:

Modli sa za seba, aby si vždy bol blízko srdcu Pána Ježiša.

OTÁZKA:

Čo robí Pán Ježiš, keď sa niekto z nás stratí v živote?

OBRÁZOK:

Svätý František dáva sestrám ovečku.

Streda po 2. adventnej nedeli

13. december 2023

VLK

Pokoj a dobro!

Ach, milé deti, včera sme hovorili o istom zvieratku, veľmi milom a obľúbenom. Áno, ide o ovečku! Dnes budeme hovoriť o úplne inom a nebezpečnom zvierati, ale rovnako dôležitom v živote svätého Františka.

SPEV...

Svätý František na potulkách Umbriou prišiel so svojimi bratmi do Gubbia. Bolo to staré mesto, krásne situované medzi kopcami a lesmi. Obyvatelia tam žili v pokoji, kým na ich farmy nezačal útočiť nebezpečný vlk. Rozhodli sa vysporiadať s nepriateľom. Nosili so sebou zbrane a snažili sa dravca vystopovať. Ale bolo to všetko márne. Dravý vlk stále unášal ďalšie ovce a kozy. Po čase začal útočiť aj na ľudí. Všetci sa začali báť.

Svätý František sa vlka nebál. Rozhodol sa pomôcť obyvateľom Gubbia, vyšiel z mesta a zviera hľadal. Keď sa s ním stretol tvárou v tvár, urobil nad ním veľký znak kríža. Potom sa s ním začal rozprávať. Nato napodiv, nebezpečný vlk začal pozorne počúvať Františka. Súhlasil, že nebude ubližovať ľuďom ani zvieratám. František mu slúbil, že ľudia z Gubbia ho budú kŕmiť až do jeho smrti. Z nebezpečného zvierata a nepriateľa sa tento dravec zmenil na priateľa a ochrancu.

Ako to urobil svätý František? Nech o tom povie sám.

PRÍBEH:

Pokoj a dobro!

Milé deti, myslíte si, že som sa nebál vlka? Samozrejme, že som sa bál – počul som, koľko zla napáchal, koľko ľudí a zvierat napadol. Ľudia z Gubbia však potrebovali pomoc a ja som si spomenul, že Boh nikdy neodmieta pomoc tým, ktorí chcú konať dobro v jeho mene. Spomenul som si na slová z Knihy Izaiáša: „Tí, čo dôverujú Pánovi, znovu získajú silu, dostanú krídla ako orly...“ Stačí však dôvera. Vtedy mi v srdci zneli slová Pána Ježiša z evanjelia: „Učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinok pre svoju dušu.“ Cestou k úteche, aj keď nás ohrozuje veľké zlo, je pokora, miernosť a bezhraničná dôvera! Teraz som vedel: s takým srdcom môžem ísť k vlkovi. Samozrejme, nie sám, ale s Ježišom, ktorému som dôveroval a ktorý mi ukázal cestu vedúcu k prekonaniu všetkých ťažkostí a nebezpečenstiev.

Prekvapilo ma, že vlk na mňa nezaútočil, keď som sa pokorne priblížil, že ma počúval a zdalo sa, že aj jemu sa uľavilo... Táto situácia ho musela trápiť. Bolo to prvýkrát, čo s ním niekto hovoril láskavo. Urobili sme dohodu, z ktorej boli všetci spokojní. Čoskoro si všetci uvedomili, že tento zlý vlk je v skutočnosti priateľské zviera a v mnohých situáciách dokonca nápomocné. Bolo treba len prekonať nevraživosť na oboch stranách. Ako pomoc sa ukázali slová evanjelia a Pán Ježiš. Veľká dôvera v neho a nasledovanie jeho miernosti a pokory.

Veľmi sa mi páči príbeh o svätom Františkovi a vlkovi z Gubbia. Zaujímalo by ma, či neskôr prišiel do Greccia, keď František staval betlehem. Asi by sa chcel za všetko poďakovať aj

Božskému Dieťaťu, ktoré nás učí pokore a dôvere. Myslíte, že tam bol aj vlk? A koho by ste chceli priviesť k Pánovi Ježišovi, aby bol premenený nádherou chudoby a pokory Božieho Dieťaťa?

ÚLOHA:

Počas večernej modlitby poďakujte Bohu za dobrých ľudí, ktorých ste dnes stretli.

OTÁZKA:

Čo urobil svätý František, keď narazil na vlka, ktorý škodil obyvateľom Gubbia?

OBRÁZOK:

Svätý František sa rozpráva s vlkom.

Štvrtok po 2. adventnej nedeli

14. december 2023

ČERVÍČEK

Pokoj a dobro!

Drahé deti, svätý František vždy chodil po zemi s veľkou opatrnosťou. Každý krok robil opatrne. Nechcel pošliapať žiadneho, ani najmenšieho chrobáčka. Prečo? Bol až taký pokorný? Až tak miloval každé stvorenie?

Dnešné čítania nám môžu pomôcť pri hľadaní odpovedí na tieto otázky. František tieto úryvky Svätého písma (a mnohé iné) dobre poznal. Neustále nad nimi rozjímal, vždy si ich pamätal: „Neboj sa, červíček Jakub, hýstka Izraela“ – píše prorok Izaiáš. František čítal tieto slová ako veľkú Božiu starosť o červy a všetky najmenšie stvorenia. Ďalší fragment Svätého písma k nemu prehovoril ešte silnejšie: „Som červ, nie človek, na posmech.. Toto je fragment žalmu 22, ktorý Ježiš začína recitovať na kríži a volá: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil...“ „Som červ, nie človek“ – mučený a ponížený Ježiš porovnáva sám seba s červom. Tak ako si potom nevážil tieto skromné stvorenia!

SPEV...

Žijeme vo svete, v ktorom chce byť každý veľký, ba najväčší. Niektorí ľudia chcú byť veľkí vedci, iní skvelí herci či športovci. Veľa ľudí sníva o veľkých úspechoch. Svätý František žil a konal úplne inak. Zameral sa na malosť a pokoru Božieho Dieťaťa. Najvyšší Boh k nám prichádza ako najmenší, ako malé dieťa. František miloval malosť. Oslovili ho slová, ktoré dnes počujeme v evanjeliu: „*Najmenší v nebeskom kráľovstve je väčší ako on*“ – v nebeskom kráľovstve je všetko obrátené, tam sú veľkí pokorní a malí tohto sveta. Malosť je však viac ako len Františkovo milované slovo. Nech nám povie, čo preňho znamená.

PRÍBEH:

Pokoj a dobro!

Milé deti, keď sa ku mne pridali moji prví bratia, rozmýšľali sme, aké meno dáme našej skupine. Najprv nás nazývali kajúcnikmi z Assisi. Je pravda, že sme hlásali pokánie a obrátenie, a predovšetkým sme sami viedli strohý, chudobný a kajúci život. Toto meno však úplne nevystihovalo to, kým sme a kým sme chceli byť. Nehovorilo o tom, čo je pre nás najdôležitejšie. Nieкто navrhol, aby sme si hovorili chudobní bratia, veď sme viedli veľmi biedny život. Nechceli sme mať nič iné, len skromný, zaplátaný habit s povrazom okolo pása. Toto meno sa mi nepáčilo, lebo i veľmi chudobný človek môže byť pyšný a povýšený, aj kvôli vlastnej chudobe.

Pre nás bola dôležitá telesná chudoba, no ešte dôležitejšia bola chudoba a pokora srdca. Nakoniec mi Pán zjavil, že by sme sa mali nazývať menšími bratmi. Žiť pokornejšie ako všetci ostatní ľudia, pretože toto je cesta, ktorú si vybral a potom aj ukázal Pán Ježiš. Ponižoval sa a nikdy sa nevyvyšoval. Stále to robí. Ponižil sa, keď sa narodil v Betleheme, keď zomrel na kríži a dnes sa pokoruje vo sviatosti Eucharistie. Vybral si cestu maličkosti. Aj my sme chceli byť malí. Byť menšími bratmi. Milovať všetkých našou malou láskou a pokorne slúžiť všetkým tým, čo máme a kým sme.

Streda po 2. adventnej nedeli

13. december 2023

VLK

Pokoj a dobro!

Ach, milé deti, včera sme hovorili o istom zvieratku, veľmi milom a obľúbenom. Áno, ide o ovečku! Dnes budeme hovoriť o úplne inom a nebezpečnom zvierati, ale rovnako dôležitom v živote svätého Františka.

SPEV...

Svätý František na potulkách Umbriou prišiel so svojimi bratmi do Gubbia. Bolo to staré mesto, krásne situované medzi kopcami a lesmi. Obyvatelia tam žili v pokoji, kým na ich farmy nezačal útočiť nebezpečný vlk. Rozhodli sa vysporiadať s nepriateľom. Nosili so sebou zbrane a snažili sa dravca vystopovať. Ale bolo to všetko márne. Dravý vlk stále unášal ďalšie ovce a kozy. Po čase začal útočiť aj na ľudí. Všetci sa začali báť.

Svätý František sa vlka nebál. Rozhodol sa pomôcť obyvateľom Gubbia, vyšiel z mesta a zviera hľadal. Keď sa s ním stretol tvárou v tvár, urobil nad ním veľký znak križa. Potom sa s ním začal rozprávať. Nato napodiv, nebezpečný vlk začal pozorne počúvať Františka. Súhlasil, že nebude ubližovať ľuďom ani zvieratám. František mu sľúbil, že ľudia z Gubbia ho budú kŕmiť až do jeho smrti. Z nebezpečného zvierťa a nepriateľa sa tento dravec zmenil na priateľa a ochranca.

Ako to urobil svätý František? Nech o tom povie sám.

PRÍBEH:

Pokoj a dobro!

Milé deti, myslíte si, že som sa nebál vlka? Samozrejme, že som sa bál – počul som, koľko zla napáchal, koľko ľudí a zvierat napadol. Ľudia z Gubbia však potrebovali pomoc a ja som si spomenul, že Boh nikdy neodmieta pomoc tým, ktorí chcú konať dobro v jeho mene. Spomenul som si na slová z Knihy Izaiáša: „Tí, čo dôverujú Pánovi, znovu získajú silu, dostanú krídla ako orly...“ Stačí však dôvera. Vtedy mi v srdci zneli slová Pána Ježiša z evanjelia: „Učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinok pre svoju dušu.“ Cestou k úteche, aj keď nás ohrozuje veľké zlo, je pokora, miernosť a bezhraničná dôvera! Teraz som vedel: s takým srdcom môžem ísť k vlkovi. Samozrejme, nie sám, ale s Ježišom, ktorému som dôveroval a ktorý mi ukázal cestu vedúcu k prekonaniu všetkých ťažkostí a nebezpečenstiev.

Prekvapilo ma, že vlk na mňa nezaútočil, keď som sa pokorne priblížil, že ma počúval a zdalo sa, že aj jemu sa ulavilo... Táto situácia ho musela trápiť. Bolo to prvýkrát, čo s ním niekto hovoril láskavo. Urobili sme dohodu, z ktorej boli všetci spokojní. Čoskoro si všetci uvedomili, že tento zlý vlk je v skutočnosti priateľské zviera a v mnohých situáciách dokonca nápomocné. Bolo treba len prekonať nevraživosť na oboch stranách. Ako pomoc sa ukázali slová evanjelia a Pán Ježiš. Veľká dôvera v neho a nasledovanie jeho miernosti a pokory.

Veľmi sa mi páči príbeh o svätom Františkovi a vlkovi z Gubbia. Zaujímalo by ma, či neskôr prišiel do Greccia, keď František staval betlehem. Asi by sa chcel za všetko poďakovať aj

Piatok po 2. adventnej nedeli

15. december 2023

LISTY A NAPOMENUTIA

Pokoj a dobro!

Drahé deti, svätého Františka niekedy považovali za blázna. Niektorí v ňom videli Božieho blázna, iní len blázna. Veď ako sa dá žiť v takej veľkej chudobe? Ako je možné tak oddane zasvätiť svoj život Bohu a ľuďom? Ako je možné slúžiť druhým v pokore a zabúdať na seba? Svätý František, aj keď občas počul takéto slová od iných, nikdy ho to neodradilo. Vždy kráčal po ceste s istotou a hľadel len na Pána Ježiša. Príťahoval veľa ľudí a tí ho nasledovali. Niektorí túto cestu zvládali lepšie, iní horšie, ale chcel pomôcť všetkým. Dodal povzbudenie a odvalu. Modlil sa za dary Ducha Svätého pre každého, lebo vedel, že len On nám môže dať silu a vytrvalosť ísť ďalej a prísť k Ježišovi. Tak ako František prišiel v Greccio k Božskému Dieťaťu a potom v Alwernii k Ukrižovanému.

SPEV...

Svätý František, hoci bol chudobný a skromný, napísal viac povzbudivých slov nasledovaniu Pána Ježiša ako mnohí vzdelaní svätci svojej doby. Jeho spisy sú pomerne rozsiahle. Vložil do nich mnoho slov, ktoré dodnes nestratili na aktuálnosti. Sú to slová plné lásky k Bohu, aby ho každý poznal, miloval a nasledoval.

Dajme Františkovi slovo a dovoľme mu prečítať úryvok z jedného spisu, ktorý sa volá List veriacim.

PRÍBEH:

Pokoj a dobro!

Všetkým kresťanom – žijúcim v reholi, duchovným i laikom, mužom a ženám, všetkým žijúcim na celom svete, brat František, ich služobník a poddaný, vyjadruje svoju úctu a želá skutočný pokoj z neba a úprimnú lásku k Pánovi.

Keďže som služobníkom všetkých, je mojou povinnosťou všetkým slúžiť a odovzdávať vonné slová môjho Pána.

Vzhľadom na to, že pre chorobu a slabosť môjho tela nemôžem každého z vás osobne navštíviť, rozhodol som sa v tomto liste a posolstve sprostredkovať vám slová nášho Pána Ježiša Krista, ktorý je Slovom Otca, a slová Ducha Svätého, ktoré sú duch a život.

Toto Slovo Otca, také hodné, také sväté a slávne, zvestoval z neba Najvyšší Otec prostredníctvom Gabriela, jeho anjela, aby zostúpil do lona svätej a slávnej Panny Márie, v ktorej lone bolo prijaté pravé telo nášho človečenstva a našej krehkosti.

Ktorý hoci je bohatý nadovšetko, vybral si chudobu vo svete spolu s Najsvätejšou Pannou, jeho Matkou. (...)

Nikdy netúžime byť nadradení druhým, ale radšej služobníkmi a poddanými každého ľudského stvorenia. A na tom všetkom a na všetkých, ktorí tieto veci robia a vytrvajú až do konca, spočívajú Duch Pánov a urobí si v nich príbytok. Budú synmi nebeského Otca, ktorého skutky konajú. A sú to manželia, bratia a matky nášho Pána Ježiša Krista.

„Ja som Pán, poučujem ťa o tom, čo je správne“ – počuli sme dnes v prvom čítaní. Pán nás poučuje, lebo chce, aby náš život bol preniknutý jeho múdrosťou. Ak sa otvoríme Božiemu slovu a prijmemo ho do svojho srdca, Boh nás robí – ako krásne píše František – manželmi, bratmi a matkami nášho Pána Ježiša Krista. Čo tieto slová znamenajú?

Sme miláčkovia Pána Ježiša, keď ho milujeme z celého srdca. Sme jeho bratia a sestry, keď nasledujeme jeho príklad v plnení vôle Otca, ktorý je na nebesiach. Keď nosíme Ježiša v srdci a skrze lásku a dobro dávame (rodíme) ho svetu. Cez aké dobré skutky môžeme dnes priniesť iným Pána Ježiša? Zamyslime sa nad tým, ako môžeme konkrétnymi činmi urobiť svet viac naplneným Božou prítomnosťou a Božou láskou.

ÚLOHA:

Modlite sa za chudobných, aby dostali pomoc, ktorú najviac potrebujú.

OTÁZKA:

K čomu povzbudzoval svätý František vo svojich spisoch?

OBRÁZOK:

Svätý František píše List veriacim.

Sobota po 2. adventnej nedeli

16. december 2023

OHNIVÝ VOZ

Pokoj a dobro!

Drahé deti, dnes sme v prvom čítaní počuli veľmi dôležité a zaujímavé slovo prorok. Ktovie, kto je prorok? Ako to môžeš opísať?

Počuli sme, že prorok, poslaný Bohom bol ako oheň a jeho slovo horelo ako fakľa. Je to preto, že prorok je znamením, ktoré Boh dal ľuďom. Jeho slovo a jeho posolstvo má šokovať, pohnúť, vyzývať k obráteniu, zapáliť horlivosťou a láskou.

Tak to bolo v dejinách proroka Eliáša a tak to bolo aj v dejinách každého Bohom vyvoleného a poslaného proroka. Bolo tak v Starom zákone aj v časoch Novej zmluvy. Boh si stále vyberá konkrétnych ľudí, aby ukázal svetu, že neustále žije, koná, trpí a zachraňuje vo svojej Cirkvi. Prorok je človek, ktorý svojím životom a slovami ukazuje na Ježiša – a len na neho. Presne takým človekom bol svätý František. Všetko, čo robil, bolo vo vernosti Kristovi. Bolo to prorocké, vrátane výstavby prvej maštaľky v Grecciu.

SPEV...

Františka a proroka Eliáša spája najmä udalosť opísaná svätým Bonaventúrom, nasledovníkom a nástupcom svätého Františka. Bonaventúra rozpráva príbeh, podľa ktorého bratov prebudila vízia Františka vystupujúceho podobne ako Eliáš do neba na ohnivom voze. František je nový Eliáš, ktorý pripravuje svet na príchod Pána

Úlohou Eliáša aj Františka bolo, ako hovorí dnešné evanjelium, „všetko napraviť.“ František toto poslanie vykonáva už osemsto rokov – najprv osobne a následne po mnoho storočí prostredníctvom svojich svätých nasledovníkov. Františkánsky rád zrodil mnoho svätých a blahoslavených, ktorí svojím chudobným a pokorným životom stále hovoria svetu – prorokujú – o pokornom a prichádzajúcom Kristovi. Drahé deti, akých františkánskych svätcov poznáte? Čo nám hovoria o Bohu?

My všetci by sme mali byť v dnešnom svete prorokmi. Mali by sme hovoriť o Bohu tým, ktorí sú v našich životoch a v našich srdciach. Ako to môžeme urobiť, svätý František?

PRÍBEH:

Pokoj a dobro.

Drahé deti, každý z nás môže byť Božím hlasom v dnešnom svete, pretože Boh si nevyberá to, čo je veľké, ale to, čo je malé a slabé. Chce, aby bolo vidieť jeho moc a milosť, nie našu veľkosť a silu. Preto každý jeden z vás môže byť jeho prorokom, udržiavať si čisté srdce a dôverovať Najvyššiemu. Naozaj netreba veľa, stačí mať detské srdce, trpezlivosť a vytrvalosť v protivenstvách.

Pochopil som to, keď som cestoval s bratom Leonom, ktorému som vysvetľoval, čo je dokonalá radosť. To sa nestane, keď sa všetky národy obrátia na pravú vieru, ani keď sa k nášmu rádu pripojí mnoho úžasných ľudí. Keď robíme zázraky a uzdravujeme, nebude to dokonalá radosť. Dokonalá radosť je, keď sa vraciam k Panne Márii Anjelskej, je zima a tma, ľad a mráz zraňujú

moje bosé nohy. Keď prosím bratov, aby ma pustili dnu, a hovoria: „Hľadaj ubytovanie inde. My ťa tu nepotrebujeme. Máme veľa lepších a dôležitejších bratov.“ Stále klopem na bránu a opäť ma vyhodia. Ak nestratím trpezlivosť a nenahnevám sa, to je pravá radosť a spása duše. Aby sme to dosiahli, musíme mať v srdci oheň lásky, oheň Božieho Ducha, ktorý nás nesie do neba.

Milé deti, môžete byť trpezlivé? Modlite sa, aby ste mali srdce podobné srdcu Pána Ježiša – trpezlivé a pokorné? Niekedy o Bohu hovoríme najviac vtedy, keď jazykom nehovoríme nič, ale hovoríme veľa svojím životom a skutkami. Dnes sa zamyslime nad tým, ako môžeme urobiť to najťažšie – s pokojom znášať všetky protivenstvá. Prosme o Božiu pomoc, prosme o oheň z neba, ktorý nás povedie do neba.

V jaskyni v Betleheme horela aj vatra a zohrievala Božie Dieťa, ktoré sa narodilo v chlade. Pán Ježiš za nás trpezlivo znášal mnohé utrpenia a protivenstvá – zahrejte Ježiša teplom svojho srdca.

ÚLOHA:

Prečítajte si životopis františkánskeho svätca.

OTÁZKA:

Čo je úlohou proroka?

OBRÁZOK:

František predkladá pápežovi regulu svojho rádu.

SULTÁN

Pokoj a dobro!

Je to už tretí týždeň našej rorátnej/adventnej prípravy na Vianoce. Nie náhodou nás sprevádza svätý František. Pamätá si niekto z vás prečo? Áno! Svätý František je autorom prvej maštaľky zobrazujúcej narodenie Pána Ježiša! Tento týždeň – posledný týždeň pred Vianocami – to zažijeme spolu s naším svätým. Ale ako vidíte, Františkov život nebol len o maštaľke. Doteraz sme mali možnosť zúčastniť sa na mnohých udalostiach a stretnutiach, ktoré súviseli s jeho životom. Je niečo, čo vám obzvlášť utkvelo v pamäti? (deti uvádzajú, čo si pamätajú z Františkovo života). Viete povedať, čo (alebo skôr kto) všetky tieto udalosti spája?

Áno! Autorom tohto Františkovo príbehu je Pán Boh, ktorý ako prvý začal toto nevšedné dobrodružstvo. Keď sa Františkovi zjavil neďaleko Spoleta, Pán Boh mal s naším hrdinom špeciálny plán a – často zázračne – mu tento plán zjavoval.

SPEV...

Možno by sme mohli na chvíľu opustiť svätého Františka a nájsť niekoho, kto tiež – ako sme dnes počuli – zažil mimoriadny Boží zásah. Viete, na koho myslím? O kom nám dnes hovorí evanjelium? Áno! Dnes sme svedkami zvláštneho stretnutia medzi Jozefom a Bohom! Odohralo sa vo sne. Stretnutie, na ktorom prostredníctvom anjela Pán Boh sprostredkuje Jozefovi svoje plány, ktoré sú trochu iné, ako tie, ktoré chcel realizovať adoptívny otec Pána Ježiša. Nevieme, či sa Jozef tešil alebo prekvapil, ale vieme, že hneď po prebudení sa rozhodol zmeniť svoje plány! Jozef nepochyboval, že to od neho chce Boh. Vďaka jeho dôvere sa Boží plán mohol naďalej realizovať. Boh potreboval Jozefa, aby mohol Ježiš bezpečne prísť na svet.

Samozrejme, že takéto Božie zásahy nie sú vyhradené pre prispätých! Niekedy nám bude chcieť niečo povedať prostredníctvom zaujímavej kázne alebo prostredníctvom inšpirácie počas modlitby a niekedy použije niekoho blízkeho! Boh má veľa spôsobov, ako trochu zmeniť naše životy. Je veľmi dôležité, aby sme videli, že to je On!

Ach, odišli sme od svätého Františka na dlhý čas... A v tom čase... stáva sa Božím poslom. Zaujímalo by ma, či uhádnete, pre koho mal byť František anjelom zvestujúcim Božiu vôľu. Chcel by som, aby sme ho teraz spoznali. Aby sme to urobili, budeme musieť opustiť umbrijský kraj a ísť veľmi, veľmi ďaleko. Spolu s Františkom pôjdeme do Egypta.

O tejto riskantnej ceste nám porozpráva sám František.

PRÍBEH:

Pokoj a dobro!

Je dobré, že si so mnou! Inak ubieha cesta, ak človek nejde sám. Celý čas som mal pocit, že vedľa mňa kráča Boh a chce sa stretnúť s vládcom Egypta. Tento muž, Malik al-Kamil, ktorý má titul sultána, bol moslim a nepoznal Pána Ježiša. A teda neveril, že Ježiš za neho zomrel. Nechcel som ho presvedčať, ale veľmi som chcel, aby zažil aspoň túto lásku. Hoci som bol vo

veľkom nebezpečenstve, vôbec som sa nebál! Toto odo mňa chcel Boh! Mal som pocit, že hovorí cezo mňa a môže sultánovi ukázať, ako veľmi ho miluje a ako mu na ňom záleží.

Vládca Egypta, sultán Malik al-Kamil, prijal Františka veľmi láskavo! Dojalo ho, že sa s ním niekto s takým presvedčením a láskou rozprával o veciach, ktoré nikdy predtým nepočul. Hoci svoj názor nakoniec nezmenil, František sa preňho stal zvestovateľom – anjelom – pokoja!

Od toho stretnutia uplynulo 800 rokov, no Boh stále potrebuje takýchto zvestovateľov pokoja. Je dobre, že má nás. Možno nám to dnes chce povedať! Potrebujem tvoje ruky, tvoje nohy, tvoje ústa, aby bol Pán Ježiš naďalej prítomný.

Zamyslite sa nad tým, či existuje niekto, komu môžete povedať o Pánovi Ježišovi. Niekto, kto ho možno až tak dobre nepozná, alebo ho pozná inak ako vy. Nech je to jedna konkrétna osoba, za ktorú sa dnes budete modliť. Modlite sa za misionárov, ktorí chodia do vzdialených krajín hlásať evanjelium. Dám časť jednej krásnej modlitby, ktorá vám v tom môže pomôcť (pripisuje sa svätému Františkovi).

Pane, urob ma nástrojom svojho pokoja.

Daj, aby som vnášal lásku, kde panuje nenávisť;

odpustenie, kde sa množia urážky;

jednotu, kde vládne nesvornosť.

Daj, aby som prinášal pravdu tým, čo blúdžia;

vieru tým, čo pochybujú;

nádej tým, čo si zúfajú;

svetlo tým, čo tápu vo tmách;

radosť tým, čo smútia.

Z Egypta to mal svätý František do Svätej zeme blízko: do Jeruzalema a Betlehema. Možno sa tam išiel pozrieť na miesta života a narodenia Pána Ježiša. Pohľad na maličký Betlehem a chudobnú jaskyňu, kde sa narodil náš Spasiteľ, muselo byť pre neho výnimočné a veľmi dojemné.

ÚLOHA:

Modlite sa za misionárov.

OTÁZKA:

Ako sa volal sultán, s ktorým sa stretol svätý František?

OBRÁZOK:

Svätý František na ceste k sultánovi.

Utorok po 3. adventnej nedeli

19. december 2023

RÍM, RELIKVIE JASLÍ

Pokoj a dobro!

Dnes by som chcel začať trochu inak ako zvyčajne. Skúste sa zamyslieť so mnou. Ako viete, či sa vám darí v škole? Podľa známok! Ako viete, že ťa má kamarát rád? Pretože s vami trávia čas, alebo vám to povedali! Ako spoznáte, že večera pripravená mamou alebo otcom je dobrá? Tieto jedlá musíte vyskúšať. Toto sú konkrétne znaky! V našom vzťahu s Bohom tiež často chceme nejaké potvrdenie alebo znamenie.

SPEV...

Dnešné evanjelium rozpráva príbeh o kňazovi Zachariášovi, ktorý sa každý rok stretával s Bohom a prinášal mu obeť. Stretnutie, o ktorom sme dnes počuli, je však iné ako tie predchádzajúce. Boh vidí, že Zachariáš chce dieťa, počúva jeho túžbu a sľubuje, že bude mať syna. Avšak v Zachariášovej odpovedi počujeme niečo zaujímavé. Všimol si niekto z vás, čo hovorí tento kňaz? „*Podľa čoho to poznám?*“ Zachariáš chce konkrétne, viditeľné znamenie, ktoré potvrdí Boží prísľub. Je šťastný a vďačný, ale chce sa o tom presvedčiť hneď! Deje sa zázrak, hoci trochu iný, ako Zachariáš očakával. Keď kňaz odchádza zo stretnutia s Bohom, nie je schopný vysloviť jediné slovo, Boh mu berie reč! Zachariáš a ľudia, ktorí to vidia, už nepochybujú. Takéto veci mohol urobiť iba Boh.

A čo nám o tom môže povedať svätý František? Poďme počúvať.

PRÍBEH:

Pokoj a dobro!

Po návšteve sultána som nemal žiadne pochybnosti! Boh bol so mnou a urobil v mojom živote mimoriadne veci. S takým presvedčením som sa vrátil do svojej milovanej Umbrie. Našiel som tam svojich bratov. Hoci trochu iných, ako som čakal. Ukázalo sa, že za ten čas, čo som bol preč, som im veľmi chýbal. Mali čoraz viac otázok a nevedeli ako ďalej. Potrebovali znamenie, ktoré by im dalo istotu, ako majú žiť.

Všetci sme sa spoločne rozhodli, potrebujeme niečo konkrétne, nejaké písmo, vďaka ktorému budú bratia vedieť žiť, keď budem preč. Takto vznikla myšlienka napísať niečo, čo sa nazýva regula (pravidlo).

V tom čase už mali mnohé spoločenstvá, ktoré boli podobné tomu Františkovmu, dokumenty s názvom pravidiel života. Ide o zbierku smerníc o tom, čo sa môže, čo sa nemá robiť a čo je charakteristické pre danú komunitu. František sa spolu s bratmi rozhodol pripraviť takýto dokument. Svedkom týchto udalostí je mestečko Fonte Colombo, plné kamenných jaskýň, ktoré Františkovi prebúdza spomienky. Ale o tom sa dozviete už zajtra. Dnes je dôležité, že práve tu vznikne dokument, na základe ktorého budú bratia svätého Františka žiť ďalších 800 rokov. Bratia strávili veľa času modlitbami, pôstom a premýšľaním, čo bolo v ich živote najdôležitejšie a nazvali to jednou vetou: zachovávať sväté evanjelium nášho Pána Ježiša Krista, žiť v poslušnosti, bez majetku a v čistote.

V tých časoch každý, kto chcel žiť podľa evanjelia, potreboval schválenie Svätého Otca. Preto sa svätý František vydal na ďalšiu výpravu, tento raz bližšie ako naposledy – iba do Ríma – aby sa ešte raz v živote stretol s pápežom. Pápež, ktorý sa už stretol s naším výnimočným svätcom, bol dojatý a potvrdil spôsob života, ktorý chceli viesť bratia.

Pre Františka bola púť do Ríma nielen stretnutím so Svätým Otcom, ale tiež návštevou mnohých miest, kde sa diali veľké zázraky, alebo kde boli svedkami zázračného Božieho pôsobenia. František navštívil baziliku Santa Maria Maggiore, kde našiel niečo, čo mu čoskoro zmenilo život – zvyšky jaslí, do ktorých Mária uložila Pána Ježiša. Modliť sa pri relikviách jaslí bola pre Františka výnimočná chvíľa. Cítil sa, akoby bol takmer v Betleheme pri narodení Pána, obklopený anjelmi, zvieratami a pastiermi. V jeho srdci znelo: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“

Vďaka pápežovmu rozhodnutiu už bratia vedeli, ako majú žiť. No nielen súčasníci svätého Františka. Ďalších 800 rokov sa nástupcovia nášho svätca rozhodli napodobňovať jeho spôsob života. Viete ako týchto súčasných svätých Františkov voláme? Áno – sú to františkáni! Ale okrem tohto názvu podľa svätého Františka majú aj iné, menej známe meno – menší bratia, t. j. tí, ktorí nechcú byť nad ostatnými, chcú byť vždy nižší ako ostatní (môžete hovoriť o troch vetvách Rád menších bratov a možno aj o sestrách).

Mám pre vás úlohu. Pozrite sa, či niekde v blízkosti našej farnosti alebo nášho mesta nežijú nejakí menší bratia. Zajtra mi poviete o svojich objavoch! Ešte vás chcem poprosiť, modlite sa za pokoj vo Svätej zemi a za deti žijúce v Betleheme.

ÚLOHA:

Modlite sa za pokoj vo Svätej zemi a za deti žijúce v Betleheme.

OTÁZKA:

V ktorom kostole v Ríme sú uložené relikvie jaslí?

OBRÁZOK:

Svätý František uctieva relikvie jaslí.

Streda po 3. adventnej nedeli

20. december 2023

MAŠTALKA

Pokoj a dobro!

Ahojte, milé deti! Dnes začnem skontrolovaním jednej z úloh zo včera. Povedzte mi, kde je najbližší dom, v ktorom bývajú menší bratia? Možno niekto z vás vie, ako sa takéto domy nazývajú? Áno, v súčasnosti žijú malí bratia v kláštoroch. Sú to veľké domy, do ktorých sa zmestí nejedna rodina. Bratia sa snažia žiť ako rodina.

Neviem, či si niekto pamätá, kde svätý František napísal regulu pre svojich bratov. Fonte Colombo je krásne mesto v horách s množstvom jaskýň. V jednej z nich vznikol dokument, ktorý je dodnes pre menších bratov najdôležitejší. Kto bol v jaskyni, vie, že to nie je najlepšie miesto na život ani prácu. Je tam zima, vlhko, málo svetla. Ani pre Františka to nebolo vysnívané miesto na napísanie takého dôležitého dokumentu. Napriek týmto okolnostiam sa okrem reguly zrodila ďalšia myšlienka. Svätý František zažil chlad a temnotu a uvedomil si, že v takýchto podmienkach prišiel na svet Pán Ježiš. Tento zážitok bol taký intenzívny, že sa okamžite rozhodol podeliť sa oň s ostatnými. Tak sa zrodil nápad pripraviť pre miestnych obyvateľov betlehenskú maštaľku!

SPEV...

Skôr ako pristúpime k jasličkám, zamyslime sa nad tým, čo viedlo svätého Františka. Pomôže nám v tom dnešné evanjelium. Spomínaný úryvok dobre poznáte! Mnohým z nás je udalosť zvestovania Panne Márii známa a pamätáme si ju presne ako je opísaná v Biblii. Lenže Panne Márii v tej chvíli nebolo nič známe. Niečo také sa ešte nikdy nestalo! Dovtedy sa Boh zjavoval človeku rôznymi spôsobmi. Celý Starý zákon je históriou Božích pokusov kontaktovať ľudí: vyvedenie z Egypta, víťazstvá nad nepriateľmi, slová prorokov. Takto Boh odhaľoval svoju prítomnosť, starostlivosť a svoju moc. Udalosť z Nazareta je oveľa, oveľa väčšia! Toto je úplne niečo nové! Od tohto momentu chce byť Boh doslova rukolapný a prijatím ľudského tela bude chcieť, aby ho ľudia v tomto tele mohli zažiť. Včera sme sa zhodli, že potrebujeme konkrétne, hmatateľné Božie činy.

Svätý František chcel dať ľuďom to isté! Keď v roku 1223 postavil betlehem v Grecciu, chcel priblížiť a zhmotniť jeden z najdôležitejších momentov v dejinách: narodenie Pána Ježiša. Vo Františkovej dobe ľudia žili vlastnými problémami, zabudli na význam tejto udalosti. Preto chcel, aby to mohli zažiť na vlastnej koži – takmer sa toho dotknúť.

Teraz mu dávame slovo.

PRÍBEH:

Pokoj a dobro!

Vďaka našim trom spoločným týždňom sa čoraz lepšie poznáme. Zatiaľ som však nemal príležitosť povedať vám o najúchvatnejšom zážitku, ktorý som zažil vo svojom živote. Od chvíle môjho obrátenia, vždy, keď som myslel na Pána Ježiša, najviac ma dojali tri tajomstvá z jeho života: narodenie, umučenie a to, že zostal s nami vo svätej omši. Preto, keď som cítil, že budem

môcť obyvateľom Greccia a okolia ukázať, čo chýbalo nášmu Spasiteľovi, keď prišiel na svet, prikázal som pripraviť maštalčku: postaviť jasle, priniesť seno a dovieť rôzne zvieratá. Tak sa z malého Greccia stal Betlehem.

Vskutku všetko sa čoraz viac podobalo jaskyni v Betleheme: bratia pripomínali prítomnosť Svätej rodiny, bučanie vola a osla a napokon obyvatelia Greccia, ktorí sa ako pastieri mohli cítiť ako očití svedkovia Božieho narodenia. František to vymyslel geniálne. Preniesol sa cez 1200 rokov, aby sa jeho súčasníci mohli zúčastniť na tajomstve Ježišovho narodenia.

V tejto maštalčke je však niečo výnimočné, čo nám umožňuje prežiť Vianoce lepšie, kedykoľvek chceme... Čo to je, sa dozviete zajtra!

Dnes je tu ďalšia úloha. Bol by som rád, keby každý z vás zajtra priniesol do našej farskej maštalčky niečo špeciálne! Niečo, čo môžeš dať len ty a čo bude dôkazom tvojej prítomnosti pri narodení Pána Ježiša – tvoju fotografiu (najskôr požiadaj rodičov o dovoľenie). Fotky umiestníme okolo novonarodeného Spasiteľa. Na mape nájdite aj Greccio. Je maličké mesto, ale verím, že sa vám to podarí.

ÚLOHA:

Nájdite Greccio na mape a zistite, v ktorom regióne sa toto mesto nachádza.

OTÁZKA:

V ktorom roku postavil svätý František stajňu v Grecciu?

OBRÁZOK:

František stavia maštalčku.

Štvrtok po 3. adventnej nedeli

21. december 2023

EUCCHARISTICKÝ KRISTUS

Pokoj a dobro!

Spomeňte si na naše včerajšie stretnutie so svätým Františkom Po troch týždňoch spoločného cestovania sme sa ocitli v Grecciu, kde bol postavený prvý betlehem v histórii. Cítili sme chlad jaskyne v Betleheme, počuli sme zvieratká, radostné výkriky prichádzajúcich ľudí.

SPEV...

Dnes už aj vy – vďaka fotkám, ktoré ste priniesli – čakáte na Vianoce, ale nechýba vám niečo? Áno! Doteraz som nespomenul novonarodené bábätko. František nedal do jasiel bábiku, nepožičal si plačúce bábätko. Chcel, aby bábätko bolo čo najskutočnejšie. Viete čo urobil? Požiadal kňaza, aby slávil svätú omšu v tejto studenej jaskyni, medzi zvieratami a pozorovateľmi. Počas tejto omše František spieval evanjelium a kázal o narodení úbohého Kráľa. V jaslích slúžiacich ako oltár sa narodilo – v podobe chleba a vína – Božie Dieťa. Nebolo treba žiadnu náhradu. V tej chvíli prišiel na svet sám Pán Ježiš!

František, môžeš nám o tom povedať viac?

PRÍBEH:

Pokoj a dobro!

Včera som vám prezradil prvé z mojich najobľúbenejších tajomstiev zo života Pána Ježiša. Dnešné je mi však ešte bližšie. Myslím na každodennú svätú omšu, pri ktorej sú Vianoce vždy znova, kedykoľvek ju slávime. Pán Ježiš k nám prichádza každý deň v pokornej podobe. Každý deň zostupuje a rodí sa na oltári v rukách kňaza. Pozrite, osobné Vianoce máme na dosah ruky. Ježiš je vždy taký pokorný, ako bol v Betleheme! Vtedy bol plačúce dieťa a teraz je z neho biely chlieb.

Zažil niekto z vás svätú omšu, akoby to bolo narodenie Pána Ježiša? A nepochyboval o tom, že pod spôsobmi chleba a vína bol prítomný ten istý Pán Ježiš, ktorý kráčal po galilejských cestách pred dvetisíc rokmi? Určite to nie je ľahké, ale som presvedčený, že rovnako ťažké to mali aj tí, ktorí ho sprevádzali každý deň. Mohol sa Boh narodiť v bezvýznamnom Betleheme uprostred slz? Mohli zbožní farizeji obviňovať a ohovárať samého Boha? Mohli toho istého Boha pribiť na kríž? Pastieri, apoštoli a všetci, ktorí sa stretli s Pánom Ježišom, mohli mať pochybnosti. Čo ich teda presvedčilo? Pozrime sa znova na dnešné evanjelium.

Íde v ňom o mimoriadny príbeh Márie, ktorá hneď po stretnutí s anjelom pri zvestovaní cestuje cez hory, aby pomohla Alžbete. Jej príbuzná – oveľa staršia ako ona – je tehotná a Mária chce byť v tomto čase s ňou. Alžbeta vôbec nepochybuje, vie, že jej Mária prináša samého Pána Boha. Mala Alžbeta predtuchu, či videla niečo v Máriiných očiach? S istotou vieme, že keď videla toto mladé dievča, ktoré jej prišlo slúžiť, cítila sa milovaná! Taká milovaná, že bola dojatá a dokonca povedala: „Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne?“ Alžbeta v Márii stretáva Pána Boha, ktorý sa zjavuje ako Láska!

Toto bola Františkova najhlbšia skúsenosť. Keď videl Boha, ako sa pokoruje, prichádza k človeku v núdzi, videl nekonečnú Lásku. To bola skúsenosť apoštolov a všetkých tých, ktorí počúvali Pána Ježiša: cítili sa ním milovaní. My tiež potrebujeme túto skúsenosť. Potrebujeme cítiť, že nás niekto miluje. Akýkoľvek sme a čokoľvek si myslíme.

Dnes by som vás chcel pozvať na takýto zážitok zo svätej omše! Nie je to prvýkrát, čo sa zúčastníte „osobných Vianoc“, ale dnes by som bol rád, keby sme sa zastavili vo chvíli, keď vám ukážem Pána Ježiša – Baránka Božieho. Keď skončíte slová: „Ale povedz iba slovo a moja duša ozdravie,“ skúste počuť toto Ježišovo slovo: „Milujem ťa.“ Vtedy podobne ako František spoznáte prichádzajúceho Pána Boha v kúsku bieleho chleba.

Na záver ešte dôležitá poznámka. Na adventnom plagáte ostali tri voľné miesta. To je znak toho, že maštal'ka v našich srdciach je pripravená privítať vzácných hostí. Na obrázku, ktorý dnes dostanete, je prvý z nich. Kto? Aby ste to zistili, treba trpezlivo počkať do konca svätej omše.

ÚLOHA:

Modlite sa za matku, o ktorej viete, že čaká dieťa.

OTÁZKA:

Prečo nebol maličký Ježiš v živom betleheme, ktorý pripravil František?

OBRÁZOK:

Svätý Jozef.

Piatok po 3. adventnej nedeli

22. december 2023

PIESEŇ BRATA SLNKA

Pokoj a dobro!

Milé deti, toto je naše predposledné adventné stretnutie. Chcem zablahoželať všetkým, ktorí s lampášmi v rukách bdeli a počúvali Pána Boha, ktorý nás pripravoval na svoj príchod na tento svet. Počas Adventu sme spoznali svätého Františka, no okrem jeho príbehu sme sa mohli stretnúť s rôznymi osobami, o ktorých hovorí evanjelium a dnes môžeme počuť hlas jednej z nich: Márie!

SPEV...

Málokedy nám evanjelium ponúka také dlhé úryvky výpovedí ľudí, ktorí v ňom vystupujú. Čo dnes hovorí Mária je veľmi zvláštne! Sme svedkami jej modlitby: „*Veľbí moja duša Pána (...), veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný (...), hladných nakrmil dobrotami (...), ako sľúbil našim ocom...*“ Matka Pána Ježiša hovorí: Boh pôsobí v mojom živote, počúva moje modlitby, plní svoje sľuby... Čo je na tejto modlitbe také výnimočné? Mária hovorí Bohu, ako ho spoznáva vo svojom živote!

Poznáme rôzne druhy modlitby: v modlitbe vieme prosiť, odprosovať, ďakovať. Dnes nás Mária učí ešte jeden postoj: chváliť Boha! Chváliť, to znamená, všímať si jeho pôsobenie a obdivovať ho takého, aký je! Je to akoby sme sa pozreli na mamu a povedali jej: „Si krásna, si dobrá, záleží ti na mne.“ Sú to veľmi pekné slová a Boh ich určite rád počuje, keď ich vyslovujeme.

Viete, že tento druh modlitby poznal i František? Teraz nám o tom porozpráva.

PRÍBEH:

Pokoj a dobro!

Často ste ma videli nadšeného z Božieho konania v mojom živote. Môj živý betlehem mal ukázať, čo pre ľudí urobil Boh. Boh mi dal dar vidieť jeho prítomnosť v mojom živote, v iných ľuďoch – dokonca aj v malomocných – a v prírode...

Keď som sa v Alwernii modlil a chválil Boha, ktorý sa stal človekom a trpel za nás, cítil som, že sám sa podieľam na tomto utrpení. Že moje telo – ako telo Pána Ježiša – je ukrižované. Stále nesiem stopy tohto utrpenia, teda stigmy. Môžete ich vidieť na mojich rukách a nohách. To isté ako Pán Ježiš po ukrižovaní.

Doba, v ktorej ma dnes stretnete, je však trochu iná. Začínam strácať zrak. Všetko je čoraz viac rozmazané a menej jasné. Ale čím menej vidím očami tela, tým viac vidím očami duše! A pomaly – za oponou ohňa, zeme, vody – vidím toho, ktorý to všetko stvoril. Ach, rád by som vám o tom povedal, zaspieval...

František skutočne začal spievať všetko, čo cítil! Spieval o sestre vode, bratovi ohni... Dokonca blížiacu sa smrť nazýval sestrou. Tak vznikla „Pieseň brata slnka“, ktorá je chválou Boha o stvorení. Je to zároveň nádherná lekcija modlitby pre nás. Každý z nás môže chváliť

Pána Boha. Ale počkajte. František by nám chcel ešte niečo povedať a spolu s nami chváliť Boha.

PRÍBEH:

Najvyšší, všemohúci, dobrý Pane,
Tebe patria chvály, sláva i česť a každé dobrorečenie,
len Tebe patria, Najvyšší;
a nijaký človek nie je hoden vysloviť Tvoje meno.
Buď pochválený, môj Pane, so všetkým svojimi deťmi,
predovšetkým s tými, ktoré prichádzali na roráty.
Každé z nich je krásne a dobré.
Je obrazom Teba, Najvyšší.
Buď pochválený, môj Pane, skrze ich rodičov,
ktorí ich vychovávajú a učia poznávať Ťa... a chváliť Ťa.
Buď pochválený, môj Pane, prostredníctvom tohto spoločenstva,
ktoré sa pripravovalo na sviatky Božieho narodenia v tomto kostole,
ktoré sa modlilo a bdelo spolu so mnou...
Chváľte môjho Pána a dobrorečte mu,
ďakujte mu a slúžte s veľkou pokorou!

Krásna modlitba, František! Každý z vás, milé deti, môže oslavovať Boha takouto modlitbou. A ja vás k tomu dnes povzbudzujem. Snažte sa spolu s rodičmi pozorovať všetko, čo vás obklopuje, povedať Bohu, aký je. Nech sa každý dnes stane tým autorom novej piesne brata Slnka. Zajtra (kto chce) nám ju bude môcť prečítať po svätom prijímaní pred koncom svätej omše.

Nezabudnite si zajtra priniesť na sv. omšu adventný plagát zaplnený nálepkami. Tento plagát nám pomohol postaviť jasličky pre Ježiša v našich srdciach podľa projektu svätého Františka.

ÚLOHA:

Zamyslite sa nad tým, za čo by ste chceli chváliť Pána Boha.

OTÁZKA:

Ako sa volá text, v ktorom svätý František chváli Boha?

OBRÁZOK:

Panna Mária.

Sobota po 3. adventnej nedeli

23. december 2023

TÁTO STAVBA NEKONČÍ

Pokoj a dobro!

Ten deň nadišiel... Dnes je posledné stretnutie v našej adventnej komunite a stretnutie so svätým Františkom. Čo bolo pre vás v tomto čase najzaujímavejšie? Za nami je kus cesty a veľa dobrodružstiev. Posledné tri týždne boli pre každého z nás cestou v zaujímavej spoločnosti. Začali sme v Spolete, precestovali najkrajšie miesta Umbrie, boli v Ríme a dokonca aj v Egypte, aby sme skončili v našom farskom kostole. Na týchto miestach sme stretávali svätého Františka: modlil sa, učil, robil zázraky, písal dôležité dokumenty.

SPEV...

Chcem vám však povedať, že naša cesta sa dnes nekončí, poviem viac: ešte len začína! Ako viete, František nebol jediný, kto vytvoril betlehem. Tento rok uplynie 800 rokov od tých jedinečných Vianoc, ale v každom kostole je poukaz na Greccio. Už môžeme vidieť prípravy na to, čo ožije pozajtra. Vedeli ste, že v mnohých talianskych domácnostiach – v domovine svätého Františka – je dodnes zvykom pripravovať takéto vianočné jasličky? Sú mestá, kde sú betlehemy s jasličkami umiestnené na centrálnych miestach. Ale aj u nás vo farnosti, v našich domoch, kam chodím na pastoračné návštevy, sa občas stretnem s menším či väčším betlehemom alebo jasličkami. Ako však vidím, aj tu v kostole vidieť veľa betlehemov. Ďakujem, že ste dnes priniesli svoje plagáty, ktoré môžeme nazvať nezvyčajnými betlehemami.

Pozrime sa spoločne, v našom kostolnom betleheme nenájdete sultána, vlka, ani bračeka oblečeného v hnedom habite. No v tých vašich je ešte jeden zvláštny prvok: pozrite sa na informačnú tabuľu (tzv. žltá) – je tam napísané, kto vo svojom srdci postavil betlehem pre Pána Ježiša a kto sa po prilepení posledného obrázku pozrie do tváre Dieťaťa.

Teraz je čas na posledný rozhovor so svätým Františkom:

PRÍBEH:

Pokoj a dobro!

Poviem vám, trávili sme spolu veľa času. Osemnásť dní, počas ktorých som vám niečo o sebe povedal. Hovoril som vám o svojom živote, o stretnutiach, o mojich radoostiach, strastiach, o miestach, ktoré som videl, ale predovšetkým o Bohu, ktorý ma po celý čas sprevádzal. Ako asi tušíte, môj život na tomto svete sa už dávno skončil. 3. októbra 1226 som s veľkou túžbou opustil tento svet a odišiel som do domu Otca. Samozrejme – aj keď ubehlo 800 rokov – stále mám pocit, že žijem. V tejto chvíli je viac ako 35 000 bratov (a takmer rovnaký počet sestier), ktorí kráčajú svetom v hnedých habitoch, podobných ako som mal ja. A je takmer milión ľudí, ktorí sú oslovení mojim životom a žijú vo svojich rodinných domoch spiritualitu svätého Františka. Ale je tu ešte niekto. A to si ty! Áno, ty! Môžeš byť František. František, ktorý nosí toto meno. Možno je medzi vami niekto, kto sa tak volá. Či si chlapec alebo dievča, či máš 9, či máš 15 alebo 67 rokov. Môžeš byť SVÄTÝ František. Nie ako ja, pretože už uplynulo veľa času. Svätý František 21. storočia.

Svätý František v jednom zo svojich spisov uviedol, že svätých netreba obdivovať, ale napodobňovať. To, čo pred chvíľou povedal, platí pre každého z nás. Dnešné evanjelium ukazuje niekoho, kto to zažil: Zachariáš. Pred niekoľkými dňami sme počuli v evanjeliu, ako po stretnutí s anjelom stratil hlas. Dnes ho opäť získal. Ale pozor na to, čo hovorí náš hrdina: hovorí to isté, čo mu povedal anjel. Po narodení Jána všetci chceli, aby dal synovi úplne iné meno, ako bolo v Božom pláne. Zachariáš zareagoval a prvýkrát po deviatich mesiacoch vyslovil slová. Boli to slová, ktoré počul od Gabriela.

Posledné tri týždne sme tu boli spolu. Všetci sme počúvali Boží hlas vyjadrený v čítaniach, žalmoch a evanjeliu. Pozreli sme sa na niekoho, kto chcel priniesť Boha do celého sveta – na svätého Františka.

Teraz je čas pre nás!

Pamätáte si otázku, ktorú som položil na začiatku dnešnej kázne? Čo sa vás dotklo počas našich adventných stretnutí, čo vás počas nich oslovilo? Chcel by som vás povzbudiť, aby ste sa o to podelili s niekým, kto tu nebol. Takýmto jednoduchým spôsobom dotyčný človek zaujme prázdne miesto vo vašom betleheme!

Nájdite vo Svätom písme úryvok o narodení Pána Ježiša, ktorý sa bude čítať u vás doma pred večerou na Štedrý deň.

ÚLOHA:

Nájdite v Biblii úryvok opisujúci narodenie Ježiša, ktorý sa bude čítať pred večerou na vigíliu Božieho narodenia.

OTÁZKA:

Aké postavy by mali byť v maštaľke?

OBRÁZOK:

Dieťa Ježiš.

RORÁTNÁ PIESEŇ

Zázrak deje sa

Am F Adam Szewczyk

1. Kto vra-ví mi_ o ne - bi, och, pre-páč, t'áž - ko je mi.
2. Chcem aj vo svo - jom srd - ci po - sta - vit' maš - tal' - ôč - ku.

C G

Po - čul som_ o slo - ve, je to zra - zu člo - vek.
Chcem do nej pri - jat' Pá - na as - poň na chvíľ - ňôč - ku.

Am F

Ne - bo sa roz - žia - ri - lo, k sve - tu sa pri - bli - ži - lo.
A ke - by nie na chvíľ - ňu, a - le na več - nost' ce - lú,

C G

Boh vo svo - jej_ o - so - be ro - dí sa člo - vek.
to by nám ve - ru bo - lo, to by sa dia - lo.

Fmaj7 G

Hej, či vieš, záz - rak de - je sa?

C Em7/H

R: Ta - ká ma - lá, ta - ká chu - dob - ná, maš - tal' - ôč - ka nič veľ - ké - ho,

Am F

a - le jed - nak pri - chý - li - la Bo - ha sa - mé - ho.

C Em7/11

Ta - ký ma - lý, ta - ký sla - buč - ký, ma - lý Je - žiš na - ro - de - ný,

Am F

a - le jed - nak vše - mo - hú - ci. Ra - duj sa svet ce - lý!

Fm Am F C G

Záz - rak de - je sa! Ó - ó - ó.

Am F

Pos - ta - ví - me maš - ta - ľôč - ku, ta - kej tu eš - te ne - bo - lo.

C G

A bu - de - me spie - vat' o tom, že sa ro - dí Mi - lost'.

pmaj7 G

Hej, či vieš, záz - rak, de - je sa? R:

Coda C Am F Fm

Gló - ri - a! Záz - rak de - je sa!

C Am F Fm C

Gló - ri - a! Zá - zrak de - je sa!

Zázrak deje sa

text a hudba: Adam Szewczyk

1. Kto vraví mi o nebi,
och, prepáč ťažko je mi.
Počul som o slove,
je to zrazu človek.
Nebo sa rozžiarilo,
k svetu sa priblížilo.
Boh vo svojej osobe
rodí sa človek.
Hej, či vieš, zázrak deje sa?

Refrén:

R: Taká malá, taká chudobná,
maštaľôčka nič veľkého,
ale jednak prichýlila Boha samého.
Taký malý, taký slabučký,
malý Ježiš narodený,
ale jednak všemohúci.
Raduj sa svet celý!
Zázrak deje sa!
Oo., oo., oo...

2. Chcem aj vo svojom srdci
postaviť maštaľôčku.
Chcem do nej prijať Pána
aspoň na chvíľočku.
A keby nie na chvíľu,
ale na večnosť celú,
to by nám veru bolo,
to by sa dialo.
Hej, či vieš, zázrak deje sa?

Refrén:

R: Taká malá, taká chudobná,
maštaľôčka nič veľkého,
ale jednak prichýlila Boha samého.
Taký malý, taký slabučký,
malý Ježiš narodený,
ale jednak všemohúci
Raduj sa svet celý!
Zázrak deje sa!
Oo., oo., oo...

**Postavíme maštaľôčku,
takej tu ešte nebolo
A budeme spievať o tom,**